

Telewizor Tosca

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1960

Miejsce powstania:
Dzierżoniów, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 450 mm, sze.: 494 mm, dł.: 390 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 26/VI/5

SŁOWA KLUCZOWE

czas wolny, dźwięk, komunikacja, wzornictwo
polskie, telewizja, telewizor, sprzęt RTV,
przemysł, towar luksusowy, PRL,
propaganda, odtwarzanie dźwięku,

odtworzenie obrazu, obraz, nagłośnienie, fale
radiowe, prąd

OPIS

Telewizor ma za zadanie odtwarzać obraz i dźwięk, transmitowane bezprzewodowo przy użyciu fal radiowych. Prezentowany czarno-biały odbiornik telewizyjny Tosca wyprodukowały Zakłady Radiowe Dora w Dzierżoniowie specjalizujące się w wytwarzaniu radioodbiorników. Nazwa producenta jest anagramem słowa „radio”. Pod koniec lat 50. XX wieku zakłady te, w związku z wypełnieniem zapotrzebowania na radioodbiorniki, podjęły się, na zlecenie władz centralnych, produkcji odbiorników telewizyjnych, którą miały prowadzić do czasu nasycenia rynku tym towarem. W połowie lat 60. XX wieku wszystkie polskie zakłady wytwarzające telewizory, funkcjonujące w ramach Zjednoczenia Przemysłu Elektronicznego i Teletechnicznego Unitra, uruchomiły produkcję odbiorników zunifikowanych. Celem takiego rozwiązania było obniżenie kosztów produkcji, dzięki zastosowaniu tych samych podzespołów elektronicznych w różnych modelach telewizorów. Za opracowanie jednolitej bazy konstrukcyjnej dla kolejnych modeli polskich telewizorów, odpowiadało Biuro Rozwojowo-Badawcze i Unifikacyjne powołane przy Warszawskich Zakładach Telewizyjnych. Tosca, obok odbiorników Szeherezada, Aladyn i Tosca Lux, była jednym z czterech odbiorników telewizyjnych produkowanych w Dzierżoniowie. Zastosowanie siedemnastocalowego kineskopu o kącie odchylenia sto dziesięć stopni oraz użycie obwodów drukowanych, pozwoliło wyraźnie zmniejszyć wymiary zewnętrzne obudowy oraz masę urządzenia. Prezentowany tutaj telewizor trafił do kolekcji MIM w roku 1999 za sprawą Krakowskiego Towarzystwa Ochrony Zabytków Techniki. Ciekawostka: W odbiorniku zastosowano czujnik oświetlenia, umożliwiający automatyczną regulację kontrastu wyświetlanego obrazu w zależności od warunków świetlnych w pomieszczeniu. Opracowanie: Piotr Turowski, Piotr Żabicki